



Sms taal

Bewezen is dat de gemiddelde mens niets liever wil dan gelukkig worden. Bekend schijnt echter ook te zijn dat de gemiddelde mens er onbewust vaak alles aan doet om de ander verkeerd te begrijpen. Die combinatie zorgt voor een delicate spreidstand die niet zelden eindigt met zware blessures. Om de kans op misverstanden gevoelig te vergroten en de louterende strijd om ons aardse geluk dus nog eens tienvoudig te intensiveren, heeft een hogere macht ons de sms taal geschonken.

's Avonds laat, ze stond haar bijters te poetsen, kwam er een berichtje binnen van haar zoon: *zaterdag koken papa en ik*. Nu lijkt dit een leuke mededeling, die menig gaargekookte moeder een gat in de lucht zou doen springen, als ze daar nog de fut voor had, maar zij kreeg de kriebels. Het zat zo: vijftien man familie had ze uitgenodigd voor een uitzonderlijk, zelf gekookt weet ik hoeveel gangen kerstdinertje met als thema: citroen. Een lemondinner dus. Het is een traditie in haar familie om die dag op opa's suggestie en kosten een cateraar te laten aanrukken en de kant en klare buit over een mooi gedekte tafel in het huis van een van zijn kinderen te verdelen. Simpel. Maar dit jaar voelde ze culinaire inspiratie en was al weken van tevoren menu's aan het opzoeken, samenstellen en voorstellen.

De zoon had zich daags tevoren laten informeren bij zijn vader en vond het maar niks, al die citroenen. Het klonk ook voor geen meter, dat gaf ze grif toe. Maar oké, hij was een goeie kok en wist een buitengewoon krielaardappelrecept, voorts een bijzonder ingewikkeld voorafje, voorts iets met warme tomaten en een betere saus bij de kip dan de, jawel, citroen-look-rozemarijnsaus van haar dromen. Dat besprak hij op weg naar de nachtshift met zijn vader, die vermoedde dat de culinaire correcties een beetje gevoelig bij zijn vrouw zouden liggen en daarom aan zijn zoon voorstelde het eerst maar eens voorzichtig aan te kaarten met zijn moeder. Vandaar de nachtelijke sms *zaterdag koken papa en ik*. Fluwelen handschoentjes.

Ze belde meteen terug, maar zoonlief was onbereikbaar. Na een tijdje, ze lag inmiddels te soezen in bed, kwam zijn sms'je: *Ja?*

Nu vond zij dat sms'en een crime en was bekaft, dus hield ze het kort, maar fair: *OK, voor een groot deel*, en wilde gaan slapen. Maar ze had buiten de waard gerekend:

Wat is groot deel, floepte even later het wantrouwe berichtje tevoorschijn op het schermje van haar gsm, die ze natuurlijk gewoon uit had moeten zetten.

Bel me nou even, piepte ze terug, ze werd het een klein beetje zat.

Hij weer: *Wrm.. Kheb m'n i-Pod in...*

'Godver', ze zakte terug in haar hoofdkussen en liet de conversatie voor wat hij was. Genoeg voor die dag.

Dus zeg maar, meldde de kennelijk klaarwakkere en wat betreft zijn natje en zijn droogje zeer bezorgde zoon een half uur later midden in een aangename droom over rust en nog eens hemelse rust en een soort rood wijntje waar je niet van aankomt. Godgloeiende. Hier moest ze definitief vanaf.

Ik doe f soep en f taart, jullie alls wat je mr wilt, schreef ze zwierig terug en hup, weg ermee. Mmmmm, de nacht kon zich eindelijk over haar ontfermen en zoonlief zou helemaal tevreden zijn. Had ze gedacht! Pieieiep: *zo spreek je niet tegen je zoon!*

Ze was meteen klaar wakker, wat had ze nou weer fout gedaan? Er ging haar na enig slaapzand uit de ogen gewist te hebben een lichtje op.

Lieve jongen, als je 'de' snel intikt, wordt het weleens een 'f'.

Hij weer: *De blijft d, maar fuckin' wordt f???*

Zij, inmiddels zowel de wanhoop als de slaap voorbij: *stop dit gedoe ajb!!*

Stilte, goed zo, ze sluimerde uiteindelijk weer zachtjes in. Voor tien minuten.

Gepiep, woeaaaaaaa, ze vloog overeind:

wa nu? las ze, *Nja kben ni mee..Soep, voorgerecht, kip, taart, sounds good.*

OK dan, daaag, tikte ze - nu traag - in op haar gsm, mogelijke fouten vermijgend.

Okk f smsen, kwam prompt door. Ze snapt de boodschap eigenlijk nog steeds niet en, geduldige idioot van een moeder die ze is, stuurde ze drie vraagtekens terug.

Hij ook, samen met: *We beln morgn wel*. Ha, de verlossing was nu echt in zicht, ze antwoordde derhalve nog eventjes opgewekt:
hè hè, eindelijk, sleep f well. Niet leuk, niet slim...

Jeeeesus kristus, verpletterde hij dan ook even later haar zojuist herwonnen zielenrust. Neeee hè?
Wat nou weer? seinde ze met de moed der wanhoop.

Sleep f well? You too, f mother. Diep beledigd door een misverstand. Ook dat nog. Zij weer overeind, met inmiddels alle verschijnselen van een beginnende hyperventilatieaanval.

Ik zei niet 'f zoon'...maar wel 'f well'. *Dat is wat heel anders, meneertje! xxx mama*

Daarmee had ze haar moederlijke plicht er wel dubbel en dwars op zitten voor die dag, oordeelde ze, en schakelde bevend af.

Hij vond het kennelijk ook, want de volgende morgen trof ze zijn *oeps* ☺ aan, met het tongetje van de smiley dommig buiten boord.

Luttele uren later belde de zoon zijn moeder eindelijk op en hadden ze de deal rond binnen een enkele, zeer montere minuut. Had dat de avond ervoor niet gekund?

Nee, echt niet, daarvoor heb je nu eenmaal sms taal. Waarom gemakkelijk als het moeilijk, doch geheel gratis kan?